

**CZY TŁUMACZ PODLEGA OBOWIĄZKOM
WYNIKAJĄCYM Z USTAWY Z 10 PAŹDZIERNIKA 2002 R.
O MINIMALNYM WYNAGRODZENIU ZA PRACĘ?**

Z dniem 1 stycznia 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz niektórych innych ustaw, mocą której dokonano istotnych zmian w ustawie z 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (tj. dz. U. Z 2015 r. Poz. 2008; zm.: dz. U. Z 2016 r. Poz. 1265. – zwanej dalej ustawą).

Ze względu na zawartą w znowelizowanej ustawie definicję „*przyjmującego zlecenie lub świadczącego usługi*” pojawiła się wątpliwość, czy i ewentualnie w jakich sytuacjach tłumacze podlegają wymogom wynikającym w szczególności z art. 8a – 8c ustawy, w szczególności obowiązkowi określenia w umowie sposobu potwierdzania liczby godzin wykonania zlecenia lub świadczenia usług (art. 8 b ust. 1) albo przedkładania w formie pisemnej, elektronicznej lub dokumentowej informacji o liczbie godzin wykonania zlecenia lub świadczenia usług, w terminie poprzedzającym termin wypłaty wynagrodzenia (art. 8 b ust. 2).

Zgodnie z art. 1 ust. 1b) ustawy "*przyjmujący zlecenie lub świadczący usługi*" to:

a) osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej albo w państwie niebędącym państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, niezatrudniająca pracowników lub niezawierająca umów ze zleceniobiorcami albo

b) osoba fizyczna niewykonująca działalności gospodarczej

- która przyjmuje zlecenie lub świadczy usługi na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i art. 750 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2016 r. poz. 380 i 585), zwanej dalej "Kodeksem cywilnym", na rzecz przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.) albo na rzecz innej jednostki organizacyjnej, w ramach prowadzonej przez te podmioty działalności.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że powyższa definicja wyraźnie odsyła do uregulowanej w Kodeksie cywilnym umowy zlecenia (art. 734 k.c.) oraz do umów o świadczenie usług, do których stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu (art. 750 k.c.). *A contrario* należy zatem przyjąć, że tłumacz nie będzie "*przyjmującym zlecenie lub świadczącym usługi*" w rozumieniu ustawy w sytuacji takiego ukształtowania stosunku prawnego z podmiotem zamawiającym, który będzie spełniał wymogi umowy o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. (oznaczoność przedmiotu umowy, rezultatywność dzieła, możliwość skorzystania z przepisów dotyczących rękojmi za wady). Również wykonywanie wszelkich czynności przez tłumacza przysięgłego w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy, na żądanie sądu, prokuratora, Policji oraz organów administracji publicznej (por. art. 15 ustawy o zawodzie tłumacza przysięgłego) nie będzie spełniało wymogów powyższej definicji, ponieważ w takiej sytuacji tłumacza ze względu na brak równości stron w ogóle nie łączy z organem zlecającym stosunek cywilnoprawny (tłumacz nie zawiera z organem umowy, ale wykonuje czynności na jego żądanie), tym samym nie zawiera on z takim organem żadnej umowy.

Kolejnym warunkiem podlegania powyższej definicji jest zawarcie umowy zlecenia lub umowy o świadczenie usług z przedsiębiorcą lub jednostką organizacyjną, w

ramach prowadzonej przez te podmioty działalności. *A contrario* oznacza to, że wykonywanie tłumaczeń na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej nie będzie stanowiło „przyjmowania zlecenia lub świadczenia usługi” w rozumieniu ustawy.

Ponadto z literalnej wykładni cytowanego przepisu wynika, że definicji przyjmującego zlecenie lub świadczącego usługi nie będzie spełniała:

- osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą zarejestrowaną w państwie członkowskim Unii Europejskiej (np. w Czechach lub na Słowacji) lub w państwie Europejskiego Obszaru Gospodarczego (np. w Norwegii),
- osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej i zatrudniająca pracowników,
- osoba fizyczna wykonująca działalność gospodarczą zarejestrowaną w Rzeczypospolitej Polskiej i zawierająca umowy ze zleceniobiorcami (np. umowę prowadzenia usług księgowych).

Ustawowej definicji „przyjmującego zlecenie lub świadczącego usługi” podlegać będą zatem wyłącznie tłumacze, którzy nie prowadzą działalności gospodarczej lub wykonują działalność gospodarczą zarejestrowaną w Polsce, nikogo nie zatrudniają, nie mają zawartej żadnej umowy ze zleceniodawcami i przyjmują od przedsiębiorcy zlecenie lub świadczą na jego rzecz usługi na podstawie umów, o których mowa w art. 734 i art. 750, tj.:

- wykonują czynności nieukierunkowane w pierwszej kolejności na osiągnięcie konkretnego rezultatu ale polegające na starannym działaniu (np. umawiają się na wykonaniu w danym miesiącu tłumaczenia różnego rodzaju bliżej niesprecyzowanych tekstów),
- otrzymują wynagrodzenie nie za rezultat, ale za świadczenie usług (np. stałą kwotę kilku tysięcy miesięcznie niezależnie od ilości wykonanych stron tłumaczenia),
- pozostają co do zasady do dyspozycji zamawiającego (tzn. np. w ramach łączącego ich stosunku prawnego nie mogą odmówić wykonania danego tłumaczenia).

Mimo pojawiających się w orzecznictwie trudności z rozgraniczeniem dzieła i zlecenia w odniesieniu do tłumaczenia, w mojej ocenie w większości przypadków tłumacze nie będą spełniali sformułowanej w ustawie definicji „przyjmującego zlecenie lub świadczącego usługi” i tym samym wykonując swą działalność nie będą podlegali wynikającym z tejże ustawy wymogom.

Autor opinii: Paweł Gugala
Adwokat i tłumacz przysięgły jęz. niemieckiego
www.sglegal.pl